

rimis Ecclesiae Romanae erroribus et corruptelis, libri tres ex autographo Graeco latine redditi (.)

Νικόλαος Κεραμεύς.

Ἐγεννήθη ἐν Ἰωαννίνοις, καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἰταλίᾳ. Τῷ 1646 ἐν Βενετίᾳ διατρίβων ἐπεστάτησε καὶ διώρθωσε τὸν ὑπὸ τοῦ τυπογράφου Ἰωάννου Ἰουλιανοῦ ἐκδοθέντα Διάλογον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας Παΐσιου Α' (1652) ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ διδάσκων. Ἐν ἔτει 1654 Ἀθανάσιος Πατελάρος ὁ Κρής, τρίτον ἤδη πατριαρχεῶν, ὠμίλησεν εἰς τὸ πατριαρχεῖον τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα, ἐφερμηνεύων τὸ ῥητὸν *Σὺ εἶ Πέτρος*, τὸ ὑπὸ τῶν ἐκ Ῥώμης αἰεὶ προβαλλόμενον εἰς ἀπόδειξιν τῆς παπικῆς καινοτομίας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Ἀθανάσιός τις Κύπριος, τρόφιμος τοῦ Γρηγοριανοῦ φροντιστηρίου, ἐντολῇ τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐλῆς περιοδεύων εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ πρὸς διάδοσιν τοῦ δυτικῆς δόγματος, καὶ πρὸς ἀγορὰν χειρογράφων⁽²⁾, παρευρεθεὶς ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ πατριάρχου, τοσοῦτον ἐσκανδαλίσθη ὥστε πολλὰ κατεφλυάρησεν ἐγγράφως κατὰ Πατελάρου, καὶ ὑπὲρ τοῦ Πάπα⁽³⁾.

Τὸ πόνημα τοῦ Κυπρίου λατινόφρονος, ὁ πατριάρχης Παρθένιος ὁ Χίος μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἱεραῶς συνόδου ἔδωκαν εἰς τὸν Κεραμέα πρὸς ἀνατροπὴν. Οὗτος δὲ συνέγραψε τὸν Ἀντεγκληματικόν.

Ὁ Νικόλαος ἀπελθὼν εἶτα εἰς Μολδοβλαχίαν, ἀπεβίωσεν ἐν Ἰασίῳ τῷ 1672⁽⁴⁾, καὶ ἐνεταφιάσθη ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ Δοσίθεος, εἷς τῶν ἀκρατῶν του χρηματίσας, λέγει ταῦτα περὶ τοῦ Κεραμέως. «Μαθητεύσας παρὰ Προχώρῳ ἐμπειρίαν εἰς τὰ τῆς ἑκκλησίας, καὶ τὴν θύραθεν σοφίαν, ὥστε καὶ πάσης θεολογίας

(1) Φιλητᾶ, ὑπερσπίσις Γραικικῆς ἑκκλησίας, σελ. 17.

(2) Ὁ Κύπριος οὗτος κατεγύμνωσε τὰ μοναστήρια ἰδίως τοῦ Ἀθωνος καὶ τῶν Μετεώρων, «ἀγοράζων τὰ χειρόγραφα μὲ τὸν σατήρα». Δοσίθεος Πατρ. Ἱεροσ. σελ. 1176.

(3) Κατὰ λάθος ὁ Μαθῆς (Κατάλογος ἱστορικός τῶν Πατριαρχῶν, σελ. 199) ἀναφέρει ὅτι ὁ Πατελάρος ἐρμηνεύων τὸ ἄνω ῥητὸν ὠμίλησεν ὑπὲρ τοῦ Πάπα, καὶ ὁ δραπετίδης Ἀθανάσιος ὁ Κύπριος κατ' αὐτοῦ ὁ δ' αὐτὸς περιπίπτει καὶ εἰς ἕτερον ἀμάρτημα λέγων, ὅτι ἡ διδαχὴ ἐξεφωνήθη ἐπὶ τῆς 6'. πατριαρχείας τοῦ Πατελάρου (1634).

(4) Ὁ αὐτὸς Δοσίθεος, ἀλλὰ ἄλλο (Πατρ. Ἱεροσολ. σελ. 1176—7) σημειοῦ ἐν 1670 τὸ τέλος τοῦ Κεραμέως, οὕτω δ' ἐξ αὐτοῦ κηραλαθῶν καὶ Μελέτιος ἐν ἑκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ κατὰ λάθος δὲ ὁ Φιλητᾶς (Ἱερα. Γραικ. Ἐκκλ. 18) λέγει ὅτι ὁ Κεραμεύς ἐζῆ μέχρι τοῦ 1722.